

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní Mgr. Helenou Konečnou ve věci

žalobce: **P. M.**
zastoupen Mgr. Davidem Obenrauchem, advokátem
se sídlem v Brně, Kopečná 11

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2017, čj. KUKHK-24508/DS/2017/Kj,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2017, čj. KUKHK-24508/DS/2017/Kj, se zrušuje a věc se mu vrací k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku ve výši 9.800 Kč do 10 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Davida Obenraucha.**

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a rozhodnutí správního orgánu

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce do rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále také jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 31. 5. 2017, čj. P/1263/2017/OS1/Muz, č. dokumentu MMHK/097836/2017, a toto rozhodnutí potvrdil. Uvedeným prvoinstančním správním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným

- ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), v souvislosti s porušením ustanovení § 18 odst. 3 téhož zákona. Za to mu byla uložena pokuta ve výši 5.000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení a v jeho průběhu zjištěné skutečnosti s odkazem na listiny založené ve správním spise. Uvedl, že žalobce se dopustil přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 v souvislosti s porušením ustanovení § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu. Přestupku se dopustil z nedbalosti dne 8. 4. 2017 ve 13:44 hod. když jako řidič motorového vozidla řídil po dálnici D 11 ve směru jízdy na Hradec Králové osobní motorové vozidlo zn. VW Passat, registrační značky, a byla mu v km 61 naměřena měřičem rychlosti POLCAM v místě, kde smí jet řidič rychlostí nejvýše 130 km/hod. rychlost 191 km/hod., po odečtu tolerance 3 % rychlost 185 km/hod. Dovolenu rychlost jízdy na dálnici tak žalobce jako řidič překročil o 55 km/hod. V km 63 bylo vozidlo předepsaným způsobem zastaveno, což prokazuje rovněž pořízený videozáznam z měřicího zařízení POLCAM. Po zastavení vozidla v km 63 v době kolem 13:46 hodin bylo s řidičem sepsáno Oznámení přestupku, řidič byl poučen o možnosti vyjádřit se na místě k jednání majícímu znaky přestupku, což neučinil a oznámení odmítl podepsat.
 3. Dle žalovaného postupoval správní orgán I. stupně v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a zjistil v přestupkovém řízení stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, zjištěné skutečnosti obsažené ve správním spise považuje za prokázané.
 4. Závěrem se žalovaný zabýval výší a druhem sankce v daném případě a označil ji za přiměřenou a odpovídající porušení předmětných povinností stanovených právními předpisy.

II. Shrnutí žalobních bodů

5. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí, navrhl jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Jednotlivé žalobní námitky soustředil do tří žalobních okruhů.
6. V prvním okruhu námitek vytýká žalobce napadenému rozhodnutí nedostatečně zjištěný skutkový stav a vady právního posouzení. Namítl, že správní orgán v rozhodnutí neuvedl, jak došel ke svým závěrům, resp. na základě jakých důkazů provedl skutková zjištění. Do dnešního dne tak dle žalobce není postaveno najisto, kdo skutečně vozidlo řídil, resp. že řidič cestoval ve vozidle sám. Za situace, kdy jediným důkazem, který správní orgán v řízení provedl, je shlédnutí videozáznamu, z něhož je naprosto zřejmé, že policisté jednali se žalobcem mimo jeho vozidlo, kdy navíc žalobce odmítl ve věci vypovídat, jsou závěry žalovaného o tom, že žalobce je přestupcem, naprostou spekulací. S ohledem na nedostatečná skutková zjištění, bylo dle žalobce doplnění dokazování výsledkem zasahujících policistů naprosto nezbytné, zejména za situace, kdy tu není jasný důkaz o tom, kdo vůbec vozidlo řídil.

7. Žalobce dále uvedl, že rozhodnutím správního orgánu nebyl dostatečně zjištěn ani právní stav a rozhodnutí vykazuje vady právního posouzení. Poukázal na to, že správní orgán se nemůže „domnívat“, ale musí skutkový stav zjistit bez jakýchkoliv pochybností. Jinými slovy není důležité, co si úřední autorita správního orgánu myslí, ale co lze obviněnému na základě provedených důkazů s jistotou prokázat.
8. Správní orgán tedy dle žalobce nepostupoval správně, když porušil zásadu materiální pravdy upravenou v § 3 správního řádu, protože nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a zásadu zákonnosti upravenou v § 2 odst. 1 uvedeného zákona. Nadto správní orgán neprovedl ve správním řízení vůbec žádné dokazování, a to ani důkazů, které měl k dispozici, čímž zatížil celé správní řízení nezákonností.
9. V druhém okruhu námitek žalobce označil za další zcela zásadní pochybení ten fakt, že orgán rozhodující v prvním stupni jej nevyzval k doplnění odvolání a předal jeho blanketní verzi přímo žalovanému. Tím zatížil řízení způsobem, kterým vědomě zkrátil práva žalobce na svou obhajobu.
10. V posledním okruhu námitek žalobce brojl i proti výsledkům měření rychloměru POLCAM. Toto měření bylo dle jeho názoru provedeno v rozporu s návodem k jeho užívání, což, jak uvedl, byl připraven prokázat před soudem.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

11. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. V reakci na žalobní námitky znovu zrekapituloval průběh správního řízení a zejména k otázce dokazování zopakoval některé argumenty uvedené již v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Má zato, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaopatř, posoudil všechny relevantní skutečnosti včetně posouzení závažnosti jednání a důvodnosti uložené sankce. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné a odpovídající zjištěným skutečnostem, jakož i závažnosti projednávaného protiprávního jednání.

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen “s. ř. s.”). Učinil tak bez nařízení jednání v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., když dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu shledal důvodnou.
13. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že správní orgán I. stupně na základě oznámení přestupku vyhotoveného dne 8. 4. 2017, čj. KRPB-34284-2/PŘ-2017-050040, a spisového materiálu o přestupku včetně fotodokumentace přestupku, který mu postoupila Policie ČR, Krajské ředitelství Královéhradeckého kraje, odbor služby dopravní policie, dálniční oddělení Pravy, vyhotovil dne 4. 5. 2017 oznámení o zahájení přestupkového řízení se žalobcem ve věci předmětného přestupku a předvolal jej k ústnímu jednání na den 31. 5. 2017. Uvedeného dne 24. 11. 2015 proběhlo ústní jednání, a to bez přítomnosti žalobce, který se k němu bez omluvy nedostavil. Při něm správní orgán provedl důkazy listinami.
14. Dne 31. 5. 2017 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí čj. P/1263/2017/OS1/Muz, č. dokumentu MMHK/097836/2017, jímž žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku

dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 ve spojení s ustanovením § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit tím, že dne 8. 4. 2017 ve 13:44 hod. řídil motorové vozidlo registrační značky x po dálnici D 11 ve směru jízdy na Hradec Králové a jeho vozidlu byla v místě, kde smí jet řidič nejvýše 130 km/hod., naměřena rychlost jízdy 191 km/hod., tj. po odečtu příslušné odchylky v měření rychlost 185 km/hod., čímž dovolenou rychlost jízdy na dálnici překročil o 55 km/hod. Za to byla žalobci uložena pokuta ve výši 5.000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců a současně povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

15. Následně dne 12. 6. 2017 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření žalobce k přestupku a dne 21. 6. 2017 odvolání ze dne 20. 6. 2017 proti rozhodnutí orgánu I. stupně spolu s plnou mocí zástupce žalobce. V odvolání bylo uvedeno, že je podáno do všech jeho výroků, které bude odůvodněno po seznámení se se spisem ve lhůtě 10 dnů. Současně zástupce žalobce žádal správní orgán o možnost seznámení se se spisem a stručně uvedl, že rozhodnutí vytýká nedostatečně zjištěný skutkový stav a vady právního posouzení. S přestupkovým spisem se zástupce žalobce seznámil dne 28. 6. 2017.
16. Dne 31. 8. 2017 žalovaný zamítl odvolání ze dne 20. 6. 2017 proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobou napadeným rozhodnutím a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
17. Krajský soud se nejprve zabýval námitkou procesního charakteru, a to námitkou, že správní orgán I. stupně nevyzval žalobce v souladu se zákonem k doplnění odvolání.
18. Podle ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí.
19. Podle § 37 odst. 3 správního řádu platí: „*Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.*“
20. Z citovaného ustanovení je zřejmé, že náležitosti odvolání jsou ve správním řádu explicitně vyjádřeny. Tedy každé podání, které má být posouzeno jako odvolání (správní orgán je přitom dle § 37 odst. 1 správního řádu povinen posuzovat podání podle skutečného obsahu), musí vedle základních náležitostí každého podání stanovených v § 37 odst. 2 správního řádu obsahovat i specifikaci rozhodnutí, proti kterému směřuje, dále rozsah, v němž jej napadá, tj. uvedení výroků, které jsou napadány, a dále konkrétní skutečnosti, z nichž se dovozuje nesprávnost právního či skutkového posouzení věci nebo vady řízení (odvolací důvody). Vzhledem k tomu, že odvolání je podáním ve smyslu § 37 správního řádu, a s ohledem na § 93 odst. 1 správního řádu, podle nějž se pro řízení o odvolání použijí obdobně ustanovení hlav I až IV, VI a VII druhé části správního řádu, je nutno dovodit, že nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích ze dne 14. 2. 2008, čj. 54 Ca 1/2008 - 30, publikovaný pod č. 1578/2008 Sb. NSS).

21. V nyní projednávané věci obsahovalo odvolání žalobce ze dne 20. 6. 2017 vedle základních náležitostí podání specifikaci napadeného rozhodnutí a uvedení rozsahu, v němž je napadá (všechny jeho výroky) s tím, že odvolání bude odůvodněno po seznámení se se spisem ve lhůtě 10 dnů. K tomu bylo v odvolání ještě zcela obecně uvedeno, že rozhodnutí je vytýkáno nedostatečně zjištěný skutkový stav a vady právního posouzení. Zástupce žalobce současně o možnost o seznámení se se spisem požádal.
22. Takto formulovaným odvoláním dal odvolatel (tj. žalobce, resp. jeho zástupce) správnímu orgánu jednoznačně najevo, že odvolání hodlá doplnit právě ještě o odvolací důvody, za které v daném kontextu nelze považovat pouhou obecnou, nijak nespecifikovanou a blíže nerozvedenou výtku nedostatečně zjištěného skutkového stavu a vad právního posouzení. Odvolání tak ke své projednatelnosti neobsahovalo žádný dostatečně specifikovaný odvolací důvod. V takovém případě měl správní orgán učinit opatření k odstranění nedostatků odvolání postupem podle § 37 odst. 3 správního řádu a nikoliv sám možné (nijak nekonkretizované) vady vyhledávat. Na této povinnosti správního orgánu nic nemění ani to, že žalobce, resp. jeho zástupce, sám v odvolání uvedl, že odvolací důvody doplní do 10 dnů od seznámení se se spisem, ke kterému došlo dne 28. 6. 2017. Správní orgán je povinen vyzvat žalobce k odstranění nedostatků odvolání navzdory jeho výslovnému sdělení, že odvolání sám doplní v určité lhůtě (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2009, čj. 1 As 4/2009-53).
23. Pro učinění závěru o důvodnosti předmětné žaloby má pak význam i skutečnost, že toto procesní pochybení prvoinstančního správního orgánu nebylo zhojeno ani samotným žalovaným, a to postupem rovněž v intencích ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu poté, co mu prvoinstanční správní orgán odvolání žalobce a příslušný správní spis postoupil. Žalovaný totiž bez dalšího přikročil dne 31. 8. 2017 k vydání žalobou napadeného rozhodnutí a rozhodoval o odvolání, aniž by znal konkrétní námitky, které hodlal žalobce v doplnění svého odvolání uplatnit. Takový postup žalovaného považuje krajský soud za nepřijatelný a v rozporu s procesními pravidly, která jsou zakotvena ve shora citovaných ustanoveních správního řádu a vyplývají z ústavně zaručeného práva na spravedlivý proces.
24. Krajský soud tak dospěl k závěru, že ve věci došlo k porušení ustanovení upravujících vedení řízení před správním orgánem, které mohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí (viz ustanovení § 76 odst. 1 písm. c/ s. ř. s.), a z tohoto důvodu nemohlo napadené rozhodnutí žalovaného obstát.
25. Vzhledem k tomu, že v dané věci bylo shledáno závažné porušení procesních práv žalobce, ostatními žalobními námitkami se krajský soud již nezabýval, neboť by to za dané situace bylo předčasné.
26. S ohledem na shora uvedené musel krajský soud napadené rozhodnutí zrušit pro vady řízení a vrátit věc žalovanému v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. k dalšímu řízení, v němž bude vázán právním názorem soudu v tomto rozsudku vysloveným (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení žalovaný zajistí, aby žalobce byl vyzván k odstranění vad odvolání a k tomu mu byla stanovena přiměřená lhůta.
27. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalobce, krajský soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v náhradě

zaplaceného soudního poplatku ve výši celkem 3.000 Kč a náhradě nákladů právní služby poskytnuté advokátem, jehož odměna vychází z vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Ten učinil ve věci dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žalobního návrhu) po 3.100 Kč (§ 9 odst. 3 písm. f/ advokátního tarifu), k tomu má nárok na úhradu 2 režijních paušálů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Krajský soud uložil vyčíslené náklady zaplatit k rukám zástupce žalobce, neboť jde o advokáta (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 5. června 2019

Mgr. Helena Konečná v. r.
samosoudkyně